یک موزه هنری عجیب‌وغریب در آمریکا

نمایشگاهی در ایالت ماساچوست آمریکا وجود دارد با این عنوان عجیب‌وغریب: موزه هنرهای زشت!

الجزیره اخیرا گزارشی درباره این نمایشگاه ارائه داده که اسکات ویلسون و دوستش جری رایلی این موزه هنری عجیب را در سال ۱۹۹۴ راه‌اندازی کردند. موزه هنرهای بد یا موبا تنها موزه‌ای است که شرط نمایش آثار هنری در آن این است که زشت و بد باشند! اما اینجا سوالی پرتکرار مطرح می‌شود و آن این‌که آیا زیبایی معیارهای مشخصی دارد یا موضوعی است که تنها به سلیقه و ذوق بیننده بستگی دارد؟ در جواب باید گفت که دیگر هنر فقط در خدمت ارائه زیبایی‌ها نیست. هنرمند نمی‌تواند در جامعه‌ای که مردمش با فقر و گرسنگی دست‌وپنجه نرم می‌کنند فقط به فکر آفرینش زیبایی باشد. تابلوی «سیب‌زمینی‌خورها» اثر معروف ونسان ون‌گوگ - نقاش مشهور هلندی- اثری است که با زشتی خود زیبایی می‌آفریند. ون‌گوگ این اثر را در پاسخ به کمک‌ها و حمایت‌های برادرش تئو به عنوان یک شاهکار هنری برای او فرستاد. اما این اثر که تمام امیدها و آرزوهای نقاش جوان در آن نهفته بود، در آن زمان خیلی کمتر از آن چیزی که انتظارش را داشت به موفقیت رسید. افراد درون نقاشی ون‌گوگ زیبا نیستند اما انعکاس واقعیت تلخ در این تابلوی نقاشی، اثری زیبا و ماندگار از آن ساخته است.

گفت‌وگو با سیدمهدی دزفولی به انگیزه برگزاری نمایشگاه «پیدای ناپیدا»

تماشای جلوه‌های مشترک در ادیان الهی

سانازقنبری
گروه فرهنگ و هنر

از کاشیکاری‌های مسجد ایاصوفیه در استانبول ترکیه تا شیشه‌های رنگارنگ کلیساهایی در پاریس فرانسه و پنجره‌های بزرگ قدیمی در کنیسه بزرگ شهر بوداپست در مجارستان به قدری دیدنی است که انسان را ناخودآگاه به تحسین وا می‌دارد. بنابراین طبیعی است که چنین معماری و نقش و نگارهایی توجه سیدمهدی دزفولی که سال‌ها کارگردانی، مستندسازی و پژوهشگری کرده و برای یکی از فیلم‌های مستندش به بخش جنبی جشنواره کن راه پیدا کرده بود به خود جلب کند و او به این فکر بیفتد که گرچه عکاسی از این مراکز مذهبی، نمایش تشابهات و تمایزات آنها و در نهایت جلوه‌های مختلف خداباوری در اماکن مقدسه زحمت زیادی دارد اما ارزشش بیشتر از زحمتش است. این روزها نمایشگاه عکس «پیدای ناپیدا» با عکس‌هایی از سیدمهدی دزفولی در فرهنگسرای ارسباران در حال برگزاری است و علاقه‌مندان تا ۵ آبان همه روزه به‌جز روزهای تعطیل می‌توانند به گالری شماره ۲ این فرهنگسرا مراجعه کنند. فصل مشترک تمام این عکس‌ها، جلوه‌های مختلف خداباوری در مکان‌های مذهبی در برخی از کشورهای اروپایی است. گفت‌وگوی جام‌جم با سیدمهدی دزفولی را در ادامه بخوانید.

توجه به جلوه‌های مشترک ادیان توحیدی مقوله‌ای است که کمتر در هنر ایران و حتی جهان به آن پرداخته شده. چطور شد به عکاسی از مکان‌های مذهبی علاقه‌مند شدید؟

در ایران نمایشگاه‌هایی که جلوه خداباوری در سایر ادیان را به تصویر بکشند خیلی نداشتیم. مگر چند نمایشگاه با موضوعیت تکثر ادیان که در آن به مسیحی‌ها، زرتشتی‌ها، کلیمی‌ها و... توجه شود برپا شده؟ و این در حالی است که ادیان فصل‌ها و جلوه‌های مشترک زیادی با یکدیگر دارند و بعضا از معماری هم الهام گرفته‌اند. از هفت‌هشت سال پیش در ذهنم بود چرا ما به پدیده‌های گوناگونی که از ادیان مختلف در کشورمان وجود دارد توجهی نداریم! مثلا در خیابان ۳۰تیر تهران کلیسای حضرت مریم مقدس، کنیسه حییم، آتشکده زرتشتی و مسجد وجود دارد و پیروان ادیان رسمی کشور در این خیابان در کنار هم زندگی می‌کنند. این تجمع مراکز مذهبی نه‌تنها در تهران بلکه در دیگر شهرهای ایران از جمله یزد، شیراز و ارومیه نیز دیده می‌شود و اتفاق بسیار نادری است که متاسفانه در ایران کمتر به آن توجه می‌شود اما باورم این بود چون این اماکن همگی در ایران قرار دارند شاید تماشای آن چندان برای مخاطب جذاب نباشد تا این‌که ابتدای امسال سفری به ترکیه داشتم جلوه‌های جذاب مسجد باقدمت ایاصوفیه که در ابتدا کلیسا بوده، بعد به مسجد و در مقطعی هم موزه شده و سپس دوباره تبدیل به مسجد شده برایم جالب آمد. پیرو این ذهنیت در سفر بعدی‌ام به اروپا به‌دلیل مستند «زمزمه‌های گمشده» که همراه با حوزه هنری ساخته شد و من تهیه‌کننده آن بودم به فرانسه، آلمان و مجارستان رفتم. به همین دلیل در این سه کشور اروپایی با عبادتگاه‌ها و مکان‌های مقدسی مواجه شدم که خیلی هم مطرح هستند. معماری و باورهایی که مردم با این مراکز مذهبی داشتند برایم بسیار جالب بود.

با برگزاری این نمایشگاه دنبال ایجاد چه نوع فرآیند فکری در مخاطب‌تان بودید؟

برآیند مجموع عکس‌های این نمایشگاه کاملا گویای آن است که خداپرستی و خداباوری تنها در میان دین اسلام نیست و البته می‌خواستم مخاطب را به این باور برسانم نقاط مشترکی بین سایر ادیان الهی وجود دارد که به این نقاط می‌توان اتکا کرد. عکس‌های مربوط به اسلام را از مسجد ایاصوفیه گرفتم، عکس‌های مربوط به مسیحیت را از آلمان، فرانسه و بوداپست و عکس‌های مربوط به یهودیت را از بوداپست. بعضا در ایران این تصور وجود دارد که در اروپا باور به خداوند و دین بسیار کمرنگ است! این در حالی است که باورهای دینی در برخی نقاط اروپا بسیار پررنگ و عمیق است. ماینز یکی از مذهبی‌ترین شهرهای آلمان که عکس‌هایی از کلیسای آنجا گرفتم کاملا گویای آن است یا در عکس‌های کلیساهای پاریس می‌بینیم معماری کلیساها بسیار شبیه کنیسه بوده یا معماری مسجد ایاصوفیه که کم‌نظیر است. در معماری این مسجد از سبک معماری اسلامی آناتولی استفاده شده که بسیاری از المان‌های را در دیگر معماری مراکز مذهبی هم می‌بینیم.

در این نمایشگاه چند اثر از شما در معرض دید مخاطبان قرار دارد؟

ابتدا ۱۵ عکس را برای نمایشگاه در نظر گرفته بودم که سه عدد از آنها به‌دلیل نکاتی که دوستان در فرهنگسرای ارسباران به آن وارد دانستند کنار گذاشته شد و الان ۱۲ عکس به نمایش عمومی درآمده.

این آثار در چه سبک و سیاقی هستند؟

سعی کردم از دو جنبه بیرونی و درونی به مکان‌های موردنظرم نگاه کنم. ما تقریبا شش عکس داریم که از بیرون این عبادتگاه‌ها گرفته شده و شش عکس از داخل آنها. عکس‌های داخلی نمایان‌کننده شیشه‌کاری‌ها، برش پنجره‌ها، نقاشی دیواره‌ها، رنگ‌آمیزی و خطوط زیبایی است که همگی به‌عنوان مستندات تصویری قابل اتکا هستند. مضاف بر این‌که در داخل ایران معمولا نمایشگاه‌های عکاسی داخل ایران با محوریت مضامین آسیب‌ها و بزهکاری‌های اجتماعی است و کم هستند عکس‌هایی که به تاریخ و معماری اماکن مذهبی توجه کرده باشند اما من در این نمایشگاه سعی کردم جلوه‌های متفاوت از این اماکن مذهبی را به تصویر بکشم که امیدوارم موفق شده باشم.

پس می‌توان گفت این نمایشگاه به نوعی عکاسی مستند است؟

بله، به‌دلیل این‌که اگر روزی این بناهای مذهبی آسیبی دیدند، این عکس‌ها مرجع خوبی برای مخاطب است. به علاوه ما در این نمایشگاه تنوعی از بناهای مربوط به ادیان مختلف در اروپا را به مخاطب ایرانی نشان می‌دهیم. در حقیقت سندگاری و مستندگاری انجام شده اما هدف اصلی من نشان دادن نزدیکی جلوه‌های مشترک ادیان به یکدیگر و معرفی آن به مخاطب بود.

می‌توانید بگویید مشخصا چه مقدار کار صرف خلق آثاری مربوط به مسجد ایاصوفیه شده؟

در سفری که به استانبول داشتم دوسه روز کامل را از مسجد ایاصوفیه و مساجد اطراف عکاسی کردم اما بیشترین ارجاعات را به مسجد ایاصوفیه اختصاص دادم. چون قدمت این مسجد از باقی مساجد بیشتر است. سفری کاری‌ام به اروپا هم حدود ۱۵ روز بود که سعی کردم به غیر از یکی دو روزی که درگیر جشنواره کن بودم باقی را به عکاسی و فیلمبرداری از بناهای مختلف اختصاص دادم. طی این مدت بیش از ۲۰۰۰ تا ۳۰۰۰ هزار فریم عکس گرفتم که در نمایشگاه پیدای ناپیدا منتخبی از آنها را می‌بینیم. البته به‌دلیل شرایط کاری و مالی امکان بازدید از مراکز مذهبی تمام شهرهای مثلا آلمان یا فرانسه مهیا نبود اما در شهرهایی که حضور داشتم سعی کردم از تمام مراکز مذهبی آن شهر بازدید کنم.

به نظر شما برای خلق یک اثر بزرگ الزاما باید فلسفه‌ای پشت آن باشد؟

خیر. در وهله اول متذکر شوم که نمایشگاه پیدای ناپیدا اولین نمایشگاه عکس من است. قبل از این‌که عکاس باشم مستندساز و فیلمساز هستم. البته برای خودم عکاسی‌ای جذاب است که فکری پشت آن باشد و به یک هدفی منتهی شود. صرفا واجب نیست که آن هدف هنری باشد. یعنی جذاب‌تر این است که موضوع انتخابی بکر و کمتر دیده‌شده باشد. برایم عکاسی از موضوعات مغفول‌مانده جذاب است و بعد عکاسی پرتره یا اجتماعی و....

پس عکاسی برای شما یک اتفاق همیشگی نیست؟

خیر. برای من عکاسی حالتی روزمره و روتین ندارد. فکری که پشت هر کاری است برایم جذاب است. مثلا موسیقی‌ای برای من جذاب است که فکری و اندیشه‌ای پشت آن باشد.

سوالی که مخاطبان از من پرسیدند

پنجشنبه افتتاحیه نمایشگاه بود که خوشبختانه از آن راضی بودم. بعضی از دوستان در روز افتتاحیه از من سؤال کردند چرا با این‌که جلوه‌های مشترک ادیان الهی در کشور خودمان هم دیده می‌شود سراغ شهرهای اروپایی رفتید؟ و من پاسخ دادم به نظرم آمد اگر این مبحث را از سایر کشورها شروع کنیم و بعد به داخل ایران بیاوریم با توجه بیشتری از سوی مردم مواجه می‌شویم. امیدوارم طی مدت برگزاری این نمایشگاه از نظرات علاقه‌مندان استفاده ببرم و در آینده همین سبک از نمایشگاه را به شکلی کامل‌تر برگزار کنم. امروز و در قرن ۲۱ باید به جلوه‌های مشترک ادیان توجه کرد. کما این‌که می‌بینیم رهبران ادیان مختلف به دیدار هم می‌روند و با یکدیگر صحبت می‌کنند. مثلا چندوقت پیش پاپ سفری به عراق داشت که طی آن با آیت‌ا... سیستانی دیدار کرد یا سفری که چند سال پیش آیت‌ا... جواد آملی به اروپا و آمریکا داشتند و دیداری که با سران مذاهب مسیحیت و یهودیت کردند بسیار معنادار است. ما از دوران نزاع و جنگ‌های دینی فاصله گرفتیم. حتی در طول تاریخ اختلافات مذهبی بیشتر از این‌که موجب نزاع باشند باعث شکل‌گیری گفت‌وگویی می‌شوند که به ارتقای بشری کمک می‌کند.

آیناز زارعی
برگزارکننده نمایشگاه «انعکاس هنر»:

هنرمند در قالب اثر خودش را بیان می‌کند

احمدرضا حجارزاده
روزنامه‌نگار

با این‌که فضای ملتهب جامعه این روزها بر غالب رویدادهای فرهنگی و هنری تاثیرگذار بوده است، بسیاری از هنرمندان مشغول فعالیت‌های هنری به هر شکل ممکن هستند. نمایشگاه گروهی «انعکاس هنر» یکی از تازه‌ترین وقایع هنری در عرصه هنرهای تجسمی است که از نیمه مهرماه برپا شده است. برگزارکننده این نمایشگاه آثار تجسمی-که در گالری زرنا و به صورت غیرحضوری برگزار شده- آیناز زارعی (هنرمند نقاش) است. زارعی از ابتدای سال دو نمایشگاه دیگر نیز در همین گالری برگزار کرده بود و اکنون در سومین همکاری‌اش با گالری زرنا، آثار هنری نقاشی، خوشنویسی و عکاسی را روی دیوار فرستاده است.

این هنرمند در پاسخ به این سؤال که امسال سه نمایشگاه گروهی در گالری زرنا برگزار کردید که تجسم هنر و اکنون انعکاس هنر، عناوین دو مورد از آنهاست. در برپایی این نمایشگاه‌ها چه هدف و رویکردی دنبال شده و آیا از نظر انتخاب آثار و هنرمندان شرکت‌کننده، وجه اشتراکی با هم داشتند، می‌گوید: همان‌طور که اشاره کردید تا الان چند نمایشگاه در گالری زرنا برگزار شده که عناوین آنها به نوعی همخوانی دارند و قصد دارم این عناوین را به صورت مجموعه‌وار برای نمایشگاه‌ها انتخاب و ارائه بکنم. آثار در تمامی این نمایشگاه‌ها از نظر کلیت فضای کار، موضوع، تکنیک وجه اشتراک خواهند داشت، حتی تعدادی از هنرمندان در این نمایشگاه‌ها به طور ثابت شرکت کرده‌اند و به نوعی پایبند به مجموعه هنری ما هستند که باعث خوشحالی است. هدف از برگزاری این نمایشگاه‌ها این است که بتوانم به عنوان راهنما هنرمندان را همراهی کنم و در جهت پیشرفت کارشان موثر باشم.

او در پایان در پاسخ به این سؤال که چرا برای گردآوری آثار در نمایشگاه‌های هنری، فراخوان و موضوع خاصی که متناسب با فضای روز جامعه باشد، مشخص نمی‌کنید تا هنرمندان، آثاری در مدیوم‌های متفاوت اما با یک ایده واحد را آماده کنند و به نمایش بگذارند، بیان کرد: تا امروز نمایشگاه‌های برگزارشده از نظر موضوع، ایده و تکنیک اجرا آزاد در نظر گرفته شده‌اند. ترجیح می‌دهم یک موضوع واحد را انتخاب نکنم، زیرا یک موضوع از نظر تعدادی هنرمند دغدغه محسوب می‌شود و می‌تواند قابل اجرا باشد، از طرفی هر هنرمند در قالب اثری خودش را بیان و مصور می‌کند و این‌که وقتی آثار به صورت مجموعه‌ای از اذهان، نگاه‌ها و تکنیک‌ها خلق و جمع‌آوری بشود، برای من به عنوان گردآورنده جذاب‌تر خواهد بود تا این‌که یک موضوع واحد از پیش تعیین‌شده باشد. با این حال در آینده ممکن است نمایشگاهی با موضوع واحد نیز ارائه و برگزار بکنم. آثار این نمایشگاه مانند نمایشگاه‌های پیشین براساس کیفیت، محتوا و خلاقیت هنرمند انتخاب شده‌اند.

حل سودوکو ۴۲۲۶

۶	۷	۸	۴	۹	۲	۳	۱	۵
۴	۲	۳	۵	۱	۶	۹	۸	۷
۱	۹	۵	۳	۸	۷	۶	۲	۴
۳	۴	۹	۸	۷	۱	۵	۶	۲
۷	۸	۶	۹	۲	۵	۱	۴	۳
۲	۵	۱	۶	۳	۴	۷	۹	۸
۵	۱	۲	۷	۶	۸	۴	۳	۹
۸	۳	۷	۱	۴	۹	۲	۵	۶
۹	۶	۴	۲	۵	۳	۸	۷	۱

برای حل جدول اعداد باید در هر مربع کوچک‌تر ۳ در ۳ هیچ عدد تکراری وجود نداشته باشد.
همچنین هیچ عددی در یک سطر یا ستون مربع بزرگ ۹ در ۹ تکرار نشده باشد.

سودوکو ۴۲۲۷

		۵	۹		۷	۳		
	۷			۴			۱	
۴				۲				۶
۵			۷		۴			۲
	۱	۲				۶	۴	
۹			۲		۶			۱
۸				۶				۳
	۲			۷			۶	
		۴	۱		۸	۲		

		۴	۲		۷	۸		
	۵			۹			۳	
۹				۳				۲
۴			۹		۶			۸
	۱	۹				۲	۶	
۷			۳		۱			۴
۲				۷				۵
	۷			۴			۲	
۳		۱			۹	۵		۶

یک تابلوی زیبا اما گران از «لوری»

این نقاشی که در تصویر می‌بینید «رفتن به مسابقه» اثر ال اس لوری، نقاش انگلیسی نام دارد. لوری از سال ۱۹۵۲ و پس از بازنشسته شدن از شغل اصلی خود به فعالیت هنری تمام‌وقت روی آورد. پیش از آن، او فقط شب‌ها و پس از این‌که مادرش به خواب می‌رفت شروع به نقاشی می‌کرد. وی که شخصیت فروتنی داشت از دریافت افتخاراتی همچون لقب شوالیه امتناع کرد و فقط در سال‌های پایانی عمرش به‌عنوان یک هنرمند به رسمیت شناخته شد. اخیرا مرکز هنر ال‌اس‌لوری در سالفورد، این تابلو را به قیمتی حدود هشت‌میلیون پوند خریده است.

سرپرست بانک آینده:

رای قطعی دیوان عدالت اداری، آرامش لازم برای تحولات بانک آینده را فراهم کرد

سرپرست بانک آینده گفت: خوشبختانه رسیدگی منطبق با موازین قانونی دیوان عدالت اداری در ۱۴۰۱/۶/۱۶ باعث تعیین تکلیف شد.

شعبان مرادی افزود: نگرانی هایی که می‌توانست باعث اختلال و سردرگمی سهامدار و بیش از هفت میلیون سپرده‌گذار شود، با تدبیر و دوراندیشی از بین رفت . باتوجه به رویکرد اخیر مقامات ناظر و رای قطعی دیوان محترم عدالت اداری، اکنون وضعیت سهامداری مشخص است و این موضوع مورد استقبال بازار و به ویژه سهامداران بانک قرار گرفته است. به علاوه آرامش بیشتری نیز برای پیگیری و تحقق برنامه‌های تحولی بانک به وجود آمده و امید است در این فضای سازنده و تعاملی میان ذی‌نفعان بانک، اعم از سهامداران، سپرده گذاران و کارکنان، نتایج موثرتر و سریع‌تری حاصل گردد.

وی در مورد برنامه و اولویت بعدی هیئت مدیره بانک بعد از ابلاغ رای عنوان کرد: اولین اولویت، برگزاری مجمع عمومی بانک در آبان ماه خواهد بود که طی سه سال گذشته، برگزار نشده است. تمامی سهامداران بانک، منتظر و البته محق هستند که به استناد قانون تجارت و اساسنامه بانک به طور مستمر در جریان تحولات بانک، به‌عنوان یک شرکت سهامی عام، قرار گرفته و برای اداره هرچه بهتر دارائی مالی خود در زمان های مقرر تصمیم‌گیری نمایند. خوشبختانه در این مدت، سهامداران خرد با صبر و پیگیری نشان دادند شایسته روزهای بهتری هستند. همچنین در این مسیر، همکاری و تلاش مسئولان و کارشناسان سازمان بورس تاکنون قابل تقدیر بوده است و ان شاءا... از این پس نیز شاهد حمایت جدی‌تر آنها از منافع سهامداران بانک در مسیر بازگشایی نماد و برگزاری مجامع خواهیم بود. بالاخص اینکه نباید از یاد برد که بانک آینده، بیش از ۷۵ هزار نفر سهامدار خرد دارد که حق طبیعی آنان است که نسبت به وضعیت سهامداری خود اطمینان خاطر داشته باشند.

سرپرست بانک آینده در مورد دستور کار مجمع اظهار کرد: با توجه به قطعیت رای دیوان، گره از فعالیت حدود یکصد هزار سهامدار منتظر جهت بهره‌مندی از این سهم با ارزش پس از هماهنگی با بانک مرکزی برداشته شده و صورت‌های مالی اخیر بانک با اصلاحات لازم، در این جلسه مطرح و درمورد آنها نیز اعمال رای خواهد شد.

همچنین مقوله مهم تجدید ارزیابی دارایی‌های بانک که از ارزش بالایی برخوردار هستند، مطرح و هماهنگی لازم در مورد نحوه احتساب ارزش روز آنها در حساب‌های بانک، انجام خواهد شد.

جام جم
تجسمی
۱۱
VISUAL ARTS
شنبه ۳۰ مهر ۱۴۰۱ شماره ۶۳۳۵